

За напръдка си въ труда, освѣнь това чловѣкъ добыль и другъ имотъ: като ся научиль по-лесно да си посрѣща и удовлетворява потрѣбы-ты, той си вече спестилъ и врѣмя и трудъ и могълъ и тѣхъ да употреби по-добрѣ за други работы, кои-то отпослѣ му станѣли потрѣба; зачто-то колко-то повече кра чиль напръдъ толкова повече му расли и потрѣбы-ты.

IV. Чловѣкъ си подѣлилъ работѣ-тѣ.

четыре очи видять по-добрѣ
отъ едно. (Нар. пословица.)

Колко-то повече облагѣ намиралъ чловѣкъ у вещи-ты (нѣчта-та), что му давало естество-то, толкова повече му ся множили потрѣбы-ты, а по тѣхъ и трудъ-тъ му наголѣмѣвалъ; зачто-то той разбралъ, че безъ трудъ не бы ся могло да ся посрѣщне и удовлетвори никоя потрѣба. До нѣйдѣ си самъ самичкъ могълъ да посрѣщне и удовлетвори нѣкоѣж и другѣ свои потрѣбѣ, нѣ да удовлетвори всицкы-ты, особено кога ся размножили, то ся не могло; зачто-то единъ самъ чловѣкъ никога не могълъ да бѣде еднакво вѣщъ въ всичко та да врыши всякѣ работѣ; чловѣкъ става по-вѣщъ въ една работѣ колко-то повече ѣ бара и работи.

А что излѣзло отъ това? У една сѣщѣ дружицѣ хора, трудъ-тъ ся подѣлилъ та единъ ся захвацѣлъ за една, другъ за другѣ работѣ; единъ на пр. сѣловилъ ся само да оре и да сѣе, другъ да пасе добытъкъ, третій да пече хлѣбъ и да гляда другѣ кѣцнѣ работѣ и пр. Тогава видѣли, че на всицкы ставѣло и по-добрѣ и по-лесно. Нѣ и до тука за много